

hed i denne Henseende som de nævnte Personer.

Hvad § 12 angaaer, har Udvalget troet at burde indstille, at Minimum af de der fastsatte Bøder burde nedsættes fra 200 til 50 Rbd., og dernæst har man troet, at Udtrykket „særdeles“ bør udgaae, hvilket ogsaa stemmer med de Ændringsforslag, der ere stillede af den ærede 5te Landstingsmand for 2den Valgdistricts (Borgen). Forsaavidt den samme ærede Landstingsmand har foreslaaet, at der ved denne Paragraph burde optages en Bestemmelse om, at Tiltale for Fornærmelser mod fremmede Regjeringer kun maatte finde Sted, naar vor Regjering dertil maatte finde tilstrækkelig Grund, saa troer Udvalget, at denne Bestemmelse er overflødig, idet det jo er ganske afhængigt af Regjeringen, om Tiltale skal finde Sted eller ikke; uden Regjeringens Sanction eller Ordre i saa Henseende, kan ingen Tiltale finde Sted.

I § 13 indeholdes Straffe-Bestemmelser for den, der i et Skrift søger at undergrave Troen paa Guds Livvarelse og Sjælens Udødelighed, eller laster og forhaaner den christelige Religion eller iøvrigt angriber Grundstøtterne for den sædelige og borgerlige Orden. Ved denne Paragraph har Udvalget kun havt nogle faa Erindringer at gjøre. Udvalget har navnlig formæent, at Udtrykket „Lastes“ som er temmelig ubestemt, burde gaae ud, og som Følge deraf ogsaa Ordet „og“. Iøvrigt har et af Udvalgets Medlemmer meent, at denne Passus, som forekommer i Paragraphens første Punktum: „eller hvori den christelige Religion lastes og forhaanes eller iøvrigt Grundstøtterne for den sædelige og borgerlige Orden angribes“ bør gaae ud; men de øvrige Medlemmer af Udvalget have derimod ikke troet, at kunne tiltræde dette. Hvis disse Udtryk skulde gaae ud, vilde Paragraphen omtrent komme til at falde sammen med det Ændringsforslag, som den ærede 5te Landstingsmand fra anden Valgdistrict (Borgen) har stillet.

Paragraph 14 gaaer ud paa at have Lovens 6—21, forsaavidt den handler om Injurier imod Private, saavel med Hensyn til ærerørige Ord, der omhandles i 6, 21, 2 som

de utilbørlige Ord, der omhandles i 6—21—4, samt de kvalificerede Injurier, som flere Steder i dette Capitel af Loven omhandles. Denne Paragraphs Bestemmelser har Udvalget troet i det Hele at maatte bifalde; kun har man troet, at det vilde være tydeligere og mere bestemt, at der, istedetfor Udtrykket „ubeføiet“ i første Linie, indsattes i Paragraphens 3die Linie „hvis Beskyldningernes Rigtighed ikke bevises“, saa at Straffen alsaar bliver afhængig af, om Beskyldningens Rigtighed bevises eller ikke. Iøvrigt har Udvalget havt nogle faa Redactionsbemærkninger at fremsætte ved denne Paragraph, som nærmere vilde sees af Afstemningslisten. Udvalget har saaledes ikke troet at kunne gaae ind paa det Ændringsforslag, som er stillet af den ærede 5te Landstingsmand for 2det Valgdistrict (Borgen), navnlig kan Udvalget paa ingen Maade gaae ind paa, at Straffen for ærerørige og ærefrænkende Beskyldninger og bestemte Sigtelser for at have begaaet en Forbrydelse skulde kunne affones alene med Bøder, som det stillede Forslag gaaer ud paa. Det forekommer Udvalget, at en saadan bestemt Sigtelse om at have begaaet en bestemt Forbrydelse ikke maa kunne affones alene med Mulct; hvorved det ogsaa vilde kunne skee, at en rig Mand kunde affone en saadan Straf ved Mulcter, naar Sigtelsen var imod en fattig Mand, men omvendt vilde en fattig Mand, vel ikke kunne dømmes til Andet, for at have sigtet en rig Mand, men han vilde dog, naar han ikke kunde betale Bøden, komme til at affone Mulcten med Fængsel paa Bånd og Brød, og, naar han blev dømt den højeste Grad af Mulct, som den ærede Landstingsmand har foreslaaet, nemlig 200 Rbd., vilde han endogsaa komme paa Bånd og Brød i 25 Dage; naar han da tillige i Mellemtiden havde været arresteret, vilde det blive Fængsel i 45 Dage, medens den rige Mand, for hvem 200 Rbd. ingen Gjenstand var, vilde være ganske sluppen dermed. Hvad § 15 angaaer, da har Udvalget Intet havt at bemærke ved denne Paragraph og heller ikke ved § 16. Kun har man fundet Anledning til med Hensyn til denne Paragraph i Betænkningen at udtale, at man anser det for en Selvsølge, at Fornærmelser mod fremmede Regenter ikke kunne belægges